

De Praatvogel

Juli 2008

Groeten uit de Vogelwijk

De Praatvogel is een uitgave van de Stichting Wijkcomité Vogelwijk. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor hun inbreng. Kopij wordt slechts marginaal getoetst door de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij en ingezonden stukken niet te plaatsen dan wel in te korten.

"Stichting Wijkcomité Vogelwijk"

Ruud Stam (voorzitter)	Van Eysingapark 10	tel. 515 30 40 <i>sh552910@12move.nl</i>
Jan van Doggenaar (penn.m.)	Bosuilstr. 1	tel. 301 53 91 <i>j.van.doggenaar@wxs.nl</i>
Lydia Sterrenberg (secretaris)	Lijsterstr. 5	tel. 515 49 95 <i>l.sterrenberg@planet.nl</i>
Noor Engbers	Roodborststr. 29	tel. 515 29 89 <i>trommeng@xs4all.nl</i>
Bob Rogmans	Lijsterstr. 30	tel. 572 61 49 <i>bob.rogmans@hp.com</i>
Hans Dirken	Lijsterstr. 36	tel. 517 48 45

Redactie :

Hans Dirken	<i>hans.dirken@tiscali.nl</i>
Kees van den Aarsen	<i>c.vd.aarsen@tiscali.nl</i>
Elise Bosman	<i>elise-bosman@hotmail.com</i>

Voor donaties aan het wijkcomité gironummer: 3216458

Politie

- Wijkagent: dhr. J.Bontes Tel : 0900-8844 Leiden Noord

Belangrijke telefoonnummers

- Geluidshinder Schiphol: 020 - 601 55 55
- Grofvuil: 516 55 01
- Gemeente Leiden Servicepunt woonomgeving: 516 55 01

Kopijdata Praatvogel

De Praatvogel verschijnt 4x per jaar. Kopij dient bij de redactie te worden ingeleverd uiterlijk op de volgende data:

- * Pasen : 1 maart
- * Zomer : 1 juni
- * Herfst : 1 september
- * Kerst : 1 december

De praatvogel is ook in kleur te lezen via
www.districtsraden.nl

Voorwoord

Vakantiegevoel?

Nog even niet, maar wel bijna? Het mooie weer van de afgelopen weken bracht mij in ieder geval wel een zeker zomergevoel. En eerlijk gezegd heb ik er wel even behoefte aan. Het was voor mij in ieder geval een jaar van hard werken. En als ik zo om mij heen kijk dan is het tempo in de maatschappij de laatste paar jaar behoorlijk omhoog gegaan. Balkenende mag dan wel zeggen dat we meer en harder moeten werken, maar uit onderzoek is ook duidelijk geworden dat wij Nederlanders behoorlijk presteren en een zeer hoge arbeidsproductiviteit hebben. Dat het mij zo opvalt dat het tempo hoger geworden is komt denk ik niet alleen omdat ik ouder wordt. Het valt mij op dat zo veel jonge mensen overwerkt raken. Juist de generatie die vanuit een groot verantwoordelijkheidsgevoel wil bijdragen aan onze maatschappij en daar een plaats in wil veroveren. Dat is niet goed.

Even terugschakelen dus. Een paar weken op vakantie. Even vergeten dat dit en dat en nog zo wat, ook nog moet. En wel direct.

Nee, we moesten maar weer eens onthaasten. Onthaasten? Is dat al niet weer ouderwets? Tja wat dan? Een nuttige vakantie. Helpen klussen in een weeshuis in een vergeten gebied ver weg in Oost Europa? Tja in ieder geval is zo iets wel heel erg in. Of zouden we toch niet naar een verre bestemming gaan. Een volk bezoeken dat zelf nooit de middelen zal hebben om hier te komen. Dat is goed voor de communicatie in de wereld, weet u wel. Of iets sportiefs. Maar dan moet het wel iets bijzonders zijn. Of...., Poeh als ik er zo over nadenk dan wordt het me te veel. Ik wil niet meer!!

Gelukkig hoef ik ook nog niet op vakantie. Ik mag nog een paar weken werken aan wat ons in de Vogelwijk bindt. Een gezellige en rustige wijk met veel groen, waar het goed toeven is. En dat willen we zo houden. Als Wijkcomité hebben we dan ook gereageerd op de plannen voor een tweede autismecentrum op het terrein van Rivierduinen (Endegeest). Natuurlijk moet dat centrum gerealiseerd worden, maar we willen het uitzicht (een beschermd dorpsgezicht) over het landje van Bremmer graag mooi houden en niet tegen een ontsierend gebouw aankijken. Ook de ontwikkelingen rond Nieuweroord vergen op dit moment veel aandacht. Daarover in een volgende Praatvogel meer.

En na de vakantie is er op 6 september ons wijkfeest. Altijd weer gezellig. Ik zie er in ieder geval weer naar uit. En dan komt in de herfstvakantie al weer de schoonmaak van het Bos van Bosman, waarvoor we een nieuwe coördinator gevonden hebben.

Ach, als ik zo aan onze wijk denk dan is het hier goed en begin ik al te ontspannen. Misschien ga ik toch maar niet iets bijzonders doen deze vakantie. Misschien gaan Thera en ik dit jaar maar gewoon onze neus achterna.

Ruud Stam
Voorzitter.

Annonces

Collecte voor het Epilepsiefonds 26 - 30 mei

In de laatste week van mei vond weer de collecte voor het Epilepsiefonds plaats. Traditiegetrouw hebben wij weer de Vogelwijk voor onze rekening genomen. Dat deze wijk bekend staat om zijn gulheid, blijkt wel uit het bedrag dat we hebben opgehaald: 507,31 Euro! Namens het Epilepsiefonds hartelijk dank.

Bert Leeuwe en Herman van der Kooij
Vinkenstraat 6

Teveel hondenpoep

Beste wijkbewoners, als u een hond heeft lees dan dit.

Ik vind dat er te veel hondenpoep ligt

Dat merk ik doordat ik al 15 (inmiddels meer) hondendrollen heb gezien.

Wij hebben daar bij het spelen veel last van.

Elke keer trap je weer in de poep.

Dit kan toch niet?

Wilt u dan alle drollen opruimen a.u.b. ?

Alvast bedankt.

door: Victor de Vos (10 jaar)

Jeugd Rubriek

Onze wijk-jeugdrubriek

door Reinier van Doggenaar

Vogelwijk (buiten)sport

Overal en nergens sporten mensen, dus ook in onze Vogelwijk. Sporten zoals hardlopen en basketbal zijn natuurlijk ook van de partij. Maar waarom ga je nou eigenlijk sporten??

Fit blijven, lekker even aan iets anders denken, nieuwe mensen ontmoeten of misschien om iets te presteren.

Ik heb hardlopen en basketbal al genoemd, maar er worden hier

natuurlijk ook andere sporten beoefend zoals: voetbal, volleybal, golf, fitnessen, hockey en verschillende dansen. Misschien vind je het moeilijk om te gaan sporten?

Het Nut van sport

We hebben een aantal sport festiviteiten in de wijk, zoals de estafette tijdens het wijkfeest en het volleybaltoernooi (zie de aankondiging in dit nummer). Het is meestal gezellig en je bent weer in beweging. Het is algemeen bekend dat sporten een van de beste middelen is om fit te blijven. Lekker hardlopen in de buitenlucht of een intensief potje zaal voetbal. Je verbrandt calorieën en traint je spieren.

Een overgroot deel van de mensen in Nederland gebruikt tegenwoordig een auto, sommige mensen gaan voor elke kilometer met de auto. Dus voor die mensen is sporten om fit te blijven nog belangrijker.

Ook kan je goed sociale contacten opbouwen als je sport en dat is natuurlijk ook leuk.

Met sport kan je ook even aan iets anders denken, als je misschien niet zo lekker in je vel zit. Zo kan je bijvoorbeeld voorkómen dat je aan de drank of drugs gaat.

Moeilijk om te gaan sporten ???

Vind je het moeilijk om te gaan sporten, dan kan je het jezelf makkelijker maken door misschien:

- Voor jezelf een doel te stellen
- Een afspraak te maken met iemand; een weddenschap bijvoorbeeld
- Een schema te maken waardoor je weet wanneer je wil gaan sporten
- Probeer het jezelf leuker te maken door bijvoorbeeld MP 3 te luisteren tijdens het hardlopen of door de hometrainer voor de TV te zetten
- Of zorg dat je een prijsje wint

Kan je niet intensief sporten, dan is ook bewegen, zoals fietsen en wandelen, een goede mogelijkheid.

Wie organiseert de volgende bewegingsactiviteit voor de wijk???

Door: Reinier van Doggenaar

In memoriam Opa Piet

`Opa Piet` , Piet groen in ´t Woud, is zaterdag 17 mei op tachtigjarige leeftijd in zijn slaap overleden.

Opa Piet woonde tientallen jaren in de Vogelwijk, Roodborststraat 35. Piet maakte met iedereen een praatje en voelde zich heel gelukkig onder de mensen.

Ook had Piet een volkstuin bij volkstuinvereniging Zonneveld en iedereen kende hem en met iedereen maakte Piet wel een praatje wat hem wel gekscherend de bijnaam “ Piet de prater “ opleverde.

Piet deed ook zaken bij de Bosrand en mocht ook inkopen doen bij de groothandel. Daar kocht hij samen met zijn volkstuinmaten zaden en plantjes voor de volkstuin. Ook voor de speeltuin ging hij naar de Bosrand om inkopen te doen voor de plantjesmarkt, moederdag of voor de kerst was dat alle medewerkers van de Bosrand Piet kende en hem met veel respect behandelde.

Piet was er terecht trots op dat hij voor andere volkstuinders, buurtbewoners en speeltuin kortingen kon bedingen.

Piet was lange tijd als vrijwilliger actief in de speeltuin. Hij organiseerde de plantjesmarkt en voor moederdag werd er samen met de kinderen een bloemstukje gemaakt. Met Kerst werden er jaarlijks kerststukjes gemaakt. Ook met de kinderen van de Mytyschool maakte Piet jarenlang kerststukjes. Piet was ook een fanatiek klaverjasser, zowel in de speeltuin als bij Docos. En de prijzen kwamen natuurlijk van de Bosrand.

Piet was ook voor de kinderen van de speeltuin en de buurt opa Piet. Toen Piet wat minder mobiel werd, mochten de kinderen op de toeter van zijn scootmobiel drukken.

Piet, was een markante persoonlijkheid , we zullen hem missen.

Het wijkcomité.

Afscheid v.d. rijdende Peter

Zaterdag 26 april was het de laatste keer dat Peter van Haasteren met zijn rijdende winkel zijn klanten langsging. Hij had dat kort van tevoren meegedeeld, met daarbij de waarschuwing dat hij rond zijn vertrek geen “poespas” wilde.

Ondanks de korte voorbereidingstijd konden de Vogelwijkers en de Raadsheren toch op die zaterdagmiddag een poespasloos afscheid voor Peter organiseren. Zijn wagen werd gestopt bij het Vogelplantsoen, omringd door een massa klanten; Nellie Smeenk (die ook het meeste van de voorbereidingen voorbeeldig had uitgevoerd) hield een korte toespraak, ook voor zijn vrouw Conny en de ouders en kinderen van Peter. Ieder van de van Haasteren's (behalve uiteraard John) kreeg een Gerbera-bloem en de afscheidnemer bovendien een “vriendenboek” met wel een veertigtal brieven, tekeningen en kaarten erin; hem werd ook overhandigd wat met een collectebus stiekem was opgehaald (bleek later minstens goed voor twee toerfietsen).

En zo hadden we allen het gevoel dat er recht werd gedaan aan het verdiend met-pensioen-gaan van iemand die zo'n veertig jaar aan onze deuren alledaagse levensmiddelen leverde en dat deed met vriendelijkheid, behulpzaamheid en met een goed humeur. Velen van ons realiseerden ons tegelijkertijd dat het zowel een afscheid was van een persoon die een bindende functie vervulde in de wijken, als afscheid van een periode van 40 jaar thuisbezorging, die volgde op de vele wijkwinkels en nu door de supers is weggeblazen.

Omdat niet iedereen bij de plechtigheid aanwezig kon zijn en die te kort duurde om aan elkaar alle roddels over Peter te vertellen, ging de Praatvogelredactie op de 29^e april bij het echtpaar van

Haasteren thuis op bezoek voor een interview. We troffen hen aan temidden van de afscheidsbloemen, kaarten en tekeningen en met Peter op z'n praatstoel.

Peter vertel eens over het begin:

Tja, ik ben hier aan de overkant (van de Rijnzichtweg), in de Borneostraat geboren. Dat was in 1947. Ik was de oudste en uiteindelijk waren we met zeven jongens en drie meisjes. Dat was toen zo met een katholiek gezin. Mijn ouders hadden daar een melkzaak en vader ging bezorgen met een handkar met melkbussen. In die straat hadden mijn grootouders al onze winkel. Bij de Willibrordusschool heb ik gewoon en voortgezet lager onderwijs gevolgd. Maar op m'n 14^e was er geen verder leren meer bij en ging ik mee bezorgen met de ventwagen. Dat melkbezorgen had een hele geschiedenis: een hondenkar, handkar, paard-en-wagen, gemotoriseerde driewieler en uiteindelijk de huidige "SRV-wagen". Eerst in loondienst bij Pa, toen samen in een firma (in '75 trouwden we) en in 1978 werd onze winkel gesloten en werd ik zelfstandig bezorger.

Hoe ging dat nou met de distributie over de wijken?:

Er was dus oorspronkelijk altijd een combinatie van buurtwinkel en thuisbezorging. De Vereniging van Melkhandelaren zorgde met haar commissie "Sanering" voor de verdeling van de "contingenten melk" en deed dat in afstemming met de melkgroothandel. De bezorger kocht een wijk; dat is nu al lang niet meer zo. Ook door het weggaan van de buurtwinkels kwam er extra bezorg-klantzie bij, zoals door het sluiten van de melkwinkel in de Raadsherenbuurt en die van Nico l'Ecluse in de Merelstraat. Je kocht in bij een bepaalde groothandel en het assortiment dat je leverde, groeide uit boven de klassieke melk, boter, kaas en eieren. Ik begon met de wijk rond de Juffermansstraat, ruilde die later met de Hofdijk en breidde later uit naar de Raadsheren- en Vogelwijk (vanaf 1973), Boerhaave en zo meer en dan ook uiteindelijk nog een paar bedrijven aan de Flevoweg. In 1980 werd – zowaar door een latere directeur van Philips – de SRV opgericht; dat stond voor "samen rationeel verkopen", maar wij lazen het liever als "samen rijdend verkopen". Dat is nu ook al weer in 2001 verdwenen. Ooit waren er wel een 1000 SRV-winkels. De SRV deed de gezamenlijke marketing en er was een verplichte groothandel; dat was

voor mij die in Leidschendam.; nu ben ik bij de Sligro. Wel bestaat nog de “SAM” (samenwerkende ambulante melkhandelaren).

Hoe ging de dagelijkse praktijk?:

's Ochtends voor zessen op, de wagen laden en op orde maken. Die staat samen met m'n voorraad hier dichtbij in de Nieuwe Rijnzichtweg. En dan de straten langs. In totaal had ik de laatste tijd een 250 klanten. Vroeger had je er meer per straat; het loopt al jaren langzaam terug; ik schat het nu zo gemiddeld op één klant per acht huizen. Het hoofdartikel is drank: melk, fris en bier. Op dinsdag komen de nieuwe voorraden en Conny bracht al 33 jaar op de meeste artikelen het prijsetiketje aan; dat noemden we altijd “stempelen”. Elk van de drie kinderen heeft ook wel op de wagen gedurende de zaterdagen geholpen; naast soms de hulpjes uit de buurten zelf. De marges zijn gering en de werkweken lang, zo'n 6 maal 12 uur. Het is niet voor niets dat ik er nu mee moet ophouden wegens mijn rug. Vroeger was het nog zwaarder sjouwen: stalen kratten met 12 zware glazen, volle melkflessen. Ik heb wel eens eerder in De Praatvogel gemeld dat ik er met m'n 61 of 62^e mee zou willen ophouden en dat is nou ook gebeurd, maar niet van harte. Mentaal zou ik wel verder willen doorgaan, maar fysiek zou dat niet goed zijn. Mijn bezorgpraktijk vindt geen opvolger. Met een normale 40-uursbaan verdien je meer en makkelijker.

Je kan er natuurlijk niet onderuit om wat anecdotes te vertellen:

Tja, in zo'n 45 jaar kom je natuurlijk van alles tegen en allerlei mensen en situaties. Toch waren de klanten van neutraal tegen me tot zeer sympathiek. *Bijzonderheden?* Ik had een oude mevrouw als klant, die vroeger huisarts was en haar moeder woonde bij haar. Ik was erbij dat de tuinman haar waarschuwde dat haar moeder in de kamer op de grond lag. Waarop ze zei: “Laat maar liggen, dan kan ze niet meer vallen”. Moeder had echter een gebroken heup door de val. Die klant werd ook steeds raarder in de bestellingen, zoals twee maal per week 10 slaatjes. Tot ze werd opgenomen. Of, ook wel dramatisch: Een aardige klant van 90 jaar, was vroeger leraar; had net opnieuw de keuring voor een verlengd rijbewijs doorstaan, ondanks een hartkwaal. Hij komt terug van AZL en stort ineem in zijn hal; ik erbij geroepen en ze vragen me te helpen hem op een stoel te zetten; dokter komt en hij blijkt al overleden! *Nou wat grappigers?* In de Raadsherenbuurt was er zo'n klein meisje, echt een robbedoes en die plaste gewoon openlijk in het Rozenprieeltje; op een keer riep ze zelfs tegen me: “Peter, wil je m'n broek ophalen?” Of die mevrouw die het grootste deel van haar huis aan studenten verhuurde en nogal eens taarten bestelde, voor elke etage met studenten één; en die haar katten vet voerde met slagroom en blikjes zalm. Er waren zoveel aardige mensen, die me ook volledig vertrouwden en die ik af en toe een beetje kon helpen. Zo leefde je ook mee. Terugkijkend heb ik toch het gevoel voor veel mensen van nut te zijn geweest.

Wat ga je missen en wat ga je doen?

Wat ik zal missen is natuurlijk de wijze van leven, van veel en hard werken en steeds veel mensen zien. En wat ik ga doen? Die twee toerfietsen, die we van jullie goede gaven gaan aanschaffen, zullen natuurlijk veel worden gebruikt. Ook vaker op het strand wandelen met de hond (een grote vriendelijke, ouwe lobbies van een Retriever). Genieten van het eerste kleinkind. Gewoon trots zijn op onze drie kinderen: Mark die in de theaterwereld het goed doet, Peter die in de beveiliging werkt en Marjolijn die bijna is afgestudeerd en veelbelovend bezig is in media - vooral films - en management. Eindelijk heb ik tijd voor musea, zoals Naturalis. Ook zit het er dik in dat ik cursussen ga volgen. Ik heb vroeger de 5-jarige handelsavondschool gehaald, maar ook het Boekhouddiploma, een cursus Marketing en zelfs de cursus Makelaardij. Nu misschien iets in Biologie, of fotograferen en ook moet ik nodig me bijscholen in het computergebruik. Van echt langdurig stilzitten zal het dus wel niet komen. *En jouw contactuele en sociale gaven inzetten?* Ja wie weet. Er valt veel interessants en nuttigs te doen en te beleven.

(Met het gevoel dat het met Peter en Conny wel goed zal komen in de volgende jaren en, na hen dat ook uitdrukkelijk namens onze wijken te hebben toegewenst, verlieten wij huize van Haasteren).

Hans Dirken en Dick de Vos

Dankbetuiging

door PETER en CONNY van HAASTEREN.

Wij willen via deze weg iedereen heel, heel hartelijk danken voor de overweldigende belangstelling bij ons afscheid op zaterdag 26 April.

Eigenlijk was het onze bedoeling om een ieder onze dank te tonen met een persoonlijk kaartje, maar er zijn zoveel mensen geweest, dat we meenden om op deze wijze blij te geven van onze dankbaarheid. De vele cadeaubonnen, theaterbonnen, boekenbonnen, boeken, flessen wijn, bonbons, bloemen en planten, het herinneringsboek met de A4tjes, de kaarten met hartverwarmende teksten, vaak nog voorzien van een geldbedrag en - niet te vergeten - de enorm gevulde collectebus, hebben ons zeer geroerd en ons ervan overtuigd, dat die vele lange jaren van werken nuttig en ook in sociaal en menselijk opzicht goed zijn geweest.

Nogmaals heel veel dank voor de jarenlange plezierige contacten.
Het gaat U allen goed!

PETER EN CONNY VAN HAASTEREN.

Merelstraat 1A

Als bestuurslid van de Stichting Industrieel Erfgoed Leiden (STIEL) houd ik mij bezig met bestudering en waar mogelijk behoud van panden die iets te vertellen hebben over de geschiedenis van werkend Leiden. In mijn vrije tijd schrijf ik artikelen voor het geïllustreerde kwartaalblad StielZ (voor meer informatie zie www.stiel-leiden.nl). Min of meer toevallig begon ik een tijdje geleden mij te verdiepen in het merkwaardige complex van de vroegere woning met werkplaats aan de Merelstraat 1 A. Ooit was dit Rijnsburgerweg 132. Zoals de meeste wijkbewoners al zullen weten, gaat dit gebouw in de loop van dit jaar tegen de vlakte, om plaats te maken voor enkele eengezinswoningen. Misschien is het al zover tegen de tijd dat dit bericht de lezer onder ogen komt. In ieder geval is een en ander aanleiding om de geschiedenis van dit stukje Vogelwijk te boekstaven. Zelf ben ik intussen door raadpleging van het kadaster, archiefbezoek en vraaggesprekken met onder meer twee zusters Kemperman al heel veel te weten gekomen. Zo weet ik intussen dat de werkplaats ten minste vijf bestemmingen heeft gehad: bollenschuur, meubelmakerij, sigarenfabriek, technisch bedrijf in reclame-objecten plus speelgoed en huishoudelijke artikelen (de firma Kemperman) en ten slotte de matrassenfabriek en stoffeerderij van Elias de Klerk en zijn zoon Henk. Om het beeld nog vollediger te maken heb ik nog meer gegevens nodig. Wie informatie, materiaal over het pand bezit, herinneringen aan deze plek heeft, zou die misschien met mij willen delen. Ik stel deze medewerking zeer op prijs.

Gerard J. Telkamp

Tesselschadestraat 38 A

2332 BL Leiden

Tel. 071-5315747 (met voicemail)

e-mail: gerardjtelkamp@hetnet.nl

Bij voorbaat dank,

Gerard J. Telkamp

Tel. 071 – 5315747

Email : gerardjtelkamp@hetnet.nl

Onthulling Speelmonumentje

EEN SPEELSE OVERBRUGGING IN HET BOS VAN BOSMAN

een bouwplaats elders, ook niet een overbruggen. Het kostte wat spuurwerk, tot het Asyl Zoekers centrum het mysterie ophelderde. Al eerder (Kerst '07) in De Praatvogel werd het verhaal over het AZC verteld, in de serie "Instellingen in de wijk". Daarbij ook de 'Nationale Stichting ter Bevordering van de Vrolijkheid' genoemd. En deze laatste nam het initiatief en een beeldend kunstenaar ontwierp en begeleidde het maken en inbreng van de kinderen van het AZC. Dat leidde dus tot de opening 26 mei en tot het plaatsen van een bord aan het schelpenpad. Op dat staat een lief gedichtje dat door de 10-jarige dichteres bij de opening werd voorgelezen: "Ik wou dat ik een plekje had - Een hutje in de zon - Waar ik van jou mocht wonen - Waar ik blijven kon". (Die wens is inmiddels uitgekomen: een huis voor het gezin in Voorschoten). Op dat bord staat verder (U moet toch ook zelf eens gaan kijken): "Ter herinnering aan de kinderen die hier in het asielzoekerscentrum woonden. April 2008".

Op maandag 26 mei opende wethouder dr. Gerda van den Berg (onze wijkwethouder) een klein monument, vlak bij de ingang aan de Roodborststraat.

Opmerkelijke wijkbewoners hadden al een maand of twee eerder daar midden tussen boom en struik een onverwachte constructie opgemerkt, van hout en staal, lijkend op een bruggetje met een klein hokje eronder. Maar het oppervlak van de ronde brug bleek vol met houtsnijwerk. Zo staat er een zelfportret door "camilo 7 jaar", "Hafez 8 jaar", "voor live", en "voel je niet opgesloten". Kennelijk dus geen gedumt element van

werd

de
op
mooi
bord

De kunstenaar 'der Kinderen', (dat klopt dus) legde uit dat het een speeltuig was van voornamelijk typisch Hollands, populieren(klompen-)hout. De wethouder trok met de AZC-ertjes en Vogelwijkertjes het mooi beschilderde laken van de brug, na erop te hebben gewezen dat het speelse gedenkteken ook de overbrugging van beide groepen kindertjes symboliseerde. Toen gejuich en applaus en ballonnen van de 'Vrolijkheid' en onder veel gejoel kroop een handvol kleintjes in het bruggenhokje. Erna snoep en drinken in het AZC op invitatie van de nieuwe locatie-coördinator.

En zo hebben we er weer een interessant object bij in de Vogelwijk.

Kees Post en Hans Dirken

Kunst en kunstenaars in de wijk

Vorig jaar startten wij met de rubriek Kunst en Kunstenaars in de wijk. Inmiddels spraken we met en schreven we over drie creatieve buurtbewoners: Lidwien van den Aarsen, Anneke Rijnsburger en Angelika Verhoog. We frissen het geheugen nog even op....

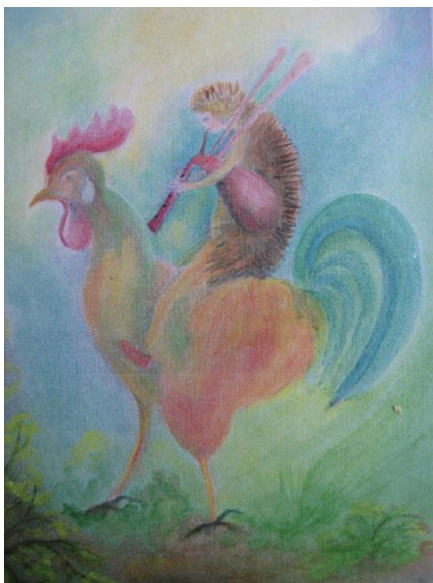
Beeldhouwster Lidwien

Pianodocente en patchworkster Anneke

Schilder Angelika

We zijn op zoek naar kunstenaars die het leuk vinden over hun werk te vertellen: schilders, dichters, schrijvers, musicisten, beeldhouwers, textielkunstenaars, haiku-sters, tekenaars, cartoonisten, dansers, cabaretiers, digi-artists & fotografen onder ons; alsmede kunstbroeders en -zusters die zich bezig houden met een zeldzame vorm van kunst waarvan wij het bestaan niet kennen maar wel willen kennen: meld je aan!

Voor alle duidelijkheid: onder **kunst** verstaan wij met de Dikke van Dale het volgende:

- 1 *(geen meervoud) het creatief en origineel tot uiting of voorstelling brengen van gedachten of gevoelens op vaak ontroerende of schokkende wijze*
- 2 *(kunsten) elk van de disciplines die door kunstenaars beoefend worden*
- 3 *(geen meervoud) een of meer kunstwerken*
- 4 *door oefening en studie verkregen kundigheid, vaardigheid*
- 5 *(geen meervoud) wat door mensen en niet door de natuur is gemaakt*

Dus:

Beoefen je het kunst·am·bacht (1.het beoefenen van een kunst of 2.ambacht dat decoratieve afwerking verzorgt)?

Ben je een kunstbroeder (1. medebeoefenaar van kunst).

Of heb je kunstenaarshanden (1. de hand, het vermogen van een kunstenaar)? **We horen het graag!**

Aanmelden kan bij Elise Bosman: elise-bosman@hotmail.com of 5172409.

TWIET POEM

Had niets te beweren
te klein voor veren
te nat om bruin te heten
en snavel dicht
ook tegen eten.
Maar werd een hoogst
warmpotig geleerde
specialistisch geïnteresseerde
zeehondgeveerde
vetervereerder.
Frivoolkelige imitator
een parel-bespetterde
wezel, een vliegende
ongeleetterde triomfator.

**Is dit kunst? Van wie is dit gedicht en over welke vogel gaat het?
(e-mailnaar: elise-bosman@hotmail.com)**

Kampeerweekend Speeltuin

20 t/m 22 juni was er weer een grandioos kampeerweekend in de speeltuin.

Dit jaar kon er een heuse tienkamp worden uitgezet op het weiland en mede dankzij de inzet van vele vrijwilligers en ook door het mooie weer werd het een feest voor de kinderen.

Ook namen we afscheid van 5 bestuursleden die zich vele jaren voor de speeltuin hebben ingezet. Onder leiding van de nieuwe voorzitter Ben Schippers werd er een leuk sprookje opgevoerd.

Wethouder Gerda van den Berg gaf ook hier acte de présence en bedankte de bestuursleden voor hun inzet.

Het estafettestokje

Het estafettestokje naar een volgende wijkbewoner

werd deze keer doorgegeven aan de familie Lucardie

De vorige “stokhouders”, de Iskandar’s van de Nachtegaallaan, vonden de Lucardie’s bereid om hen in de Praatvogel op te volgen; dichtbij wonend op Merelstraat 48 en ook best veel gemeenschappelijk, maar toch ook vaak verschillend. Lees maar...

--Wij, Vera en Ronald Lucardie, kwamen met onze drie kinderen in 1987 hier wonen. Alweer meer dan 20 jaar geleden dus. Een stad, Leiden en de Randstad waren niet ons woonideaal, maar het werk bepaalde onze woonplaats.

--We woonden daarvoor in Brabant, in Cuijk en we voelden ons daar erg thuis. Eigenlijk is Vera een West-Friese Brabantse en is Ronald een Indische Brabander. Misschien gaan we over enkele jaren, als we met pensioen gaan, wel weer terug. In Noordoost Brabant is het toch wat ruimer, gezelliger en rustiger. Of zou er daar in die 21 jaar toch ook een wat jachtiger sfeer zijn ontstaan? We zien wel. Ook in deze wijk is het wel goed wonen. Daarover straks meer. Eerst iets over onze periode voor Leiden.

--Ronald is geboren in 1948 in Palu, toen nog een piepklein stadje, op Celebes in huidig Indonesië. Als vijfjarige naar Nederland, met vader die in het KNIL (Koninklijk Nederlandsch-Indische Leger) diende, net als Opa. Later drs. Antropologie geworden aan de Universiteit van Nijmegen en toen voor een promotie-onderzoek over “Transmigrasi” terug naar Indonesië, naar het eiland Ternate. Ronald en Vera waren in 1976 getrouwd. Het verblijf in Oost-Indonesië duurde twee jaar en het, zo goed als gereede proefschrift ligt nog in een kast op de Merelstraat; misschien toch nog eens afmaken en als gepensioneerde een doctorstitel behalen. Na verder werk aan de Nijmeegse Universiteit, Universiteit Leiden (Stationsstr.10) en Landbouwwuniversiteit Wageningen, beland bij Cebemo, de toenmalige Katholieke organisatie voor ontwikkelingssamenwerking, die in 2000 is opgegaan in Cordaid. Cebemo kantoorde in huize Duinzigt in het ParkBos van Wijckersloot (Oegstgeest), waarin midden 19^e eeuw de gelijknamige bisschop woonde (die was tot bisschop van zogenaamd Cyprus benoemd, totdat het in ons land weer was toegestaan om Nederlandse bisschoppen te benoemen). Zo viel onze keus dus op de werknabije Vogelwijk in Leiden. Nu zetelt Cordaid in Den Haag en dat is ook nog redelijk nabij.

-- Vera is geboren in Wervershoof, bij Medemblik, is moeder van drie kinderen en trouw compagnon bij de antropologische tocht van Nijmegen, via Ternate en Cuijk naar de Vogelwijk. Vera is nu preventie-assistente in een tandartsenpraktijk.

--Wat de keus voor de Vogelwijk mede bepaalde waren de hobbies: volkstuinieren en paardrijden. Beide kan je hier in de wijk beoefenen: bij de volkstuin het Zonneveld (ofschoon het oppervlak van onze tuin maar 1/3^e is van die in Cuijk) en bij de manege Moedig Voorwaarts. Beide geven ook de gelegenheid om eens wat rustiger na te denken over de beleidsadviezen over ontwikkelingssamenwerking of over de trends en aanpak van de mondhygiëne!

--Onze oudste – toen 4 en nu een 30-jarige en getrouwd– had ook wel moeite met de overgang van Brabant naar ‘Leijje’. Z’n “zachte G” vonden ze hier maar niks en spelen met vriendjes ging minder spontaan, maar op afspraak. Toch hebben de kids het hier best fijn gehad. De jongste woont trouwens nog thuis. Dat ze het naar hun zin hadden, kwam ook door de Speeltuin; dat is nog nog zo’n Vogelwijks pluspunt van een niet echt stadse buurt. Wij deden vaak mee met het kamperen en andere bijzondere gebeurtenissen in het Vogelnest. We hebben ook veel vrienden en kennissen in onze wijk gekregen. De wijk kent een grote verscheidenheid van leeftijden en er zijn rust, groen en ruimte. Toch maar hier blijven?

--Hoe we het huis aantroffen in 1987? In prima staat, want de vorige bewoner was de huisschilder van Egmond. We hebben in de loop der tijd natuurlijk wel enkele verbeteringen aangebracht: centrale verwarming, betere riolering, dak geïsoleerd, betere kozijnen in de achtergevel (dat was een collectieve actie in de wijk). Het enige is dat het huis en z’n kruipruimte nogal vochtig blijven. Liep hier ooit een kreek of sloot? Hoe zit dat hier met de grondwaterbeheersing?

O ja, nog iets: Indertijd bleek dat de grenzen tussen sommige tuinen niet geheel overeenstemden met de officiële kavels in het kadaster. Dat gaf recentelijk wat conflict met een nieuwe bewoner aan de Nachtegaallaan en uiteindelijk de juiste grenscorrectie.

--Of er nog andere verbeteringen in de wijk denkbaar zijn? Daarover moeten we echt nadenken. Ja, bijvoorbeeld dat bepaalde Vogelwijkers soms vanaf de Warmonderweg zomaar pardoes de Nachtegaallaan inrijden, in de verkeerde richting. Of dat te hard rijden in de Lijsterstraat. Of dat hout stoken in haarden of barbecue-en buiten, wat we soms zelfs binnen kunnen ruiken. Maar geen forse redenen dus om hier te vertrekken!

--En wat er aan De Praatvogel zou kunnen worden verbeterd? Het is best een aardig blaadje; met geschiedenis en allerlei informatie. Heel soms roept het ook wel onze ergernis op, bijvoorbeeld over het ventileren van opinies die nauwelijks gefundeerd zijn. Of die keer dat Ronald bijna een tegenartikel schreef, om de Belgische Nobelprijswinnaar Maeterlinck en zijn verhaal over de Blauwe Vogel, Mytyl en Tytyl te verdedigen. Toch goed dat er een Praatvogel is en dat die ook op de website is te vinden.

--Kortom, wij voelen ons ook wel domweg gelukkig in de Merelstraat en we hebben velen in gedachten om het estafettestokje aan door te geven.

Uitslag Volleybal Toernooi

Zondag 13 april was weer ons grandioze wijk volleybal toernooi. Een traditie waaraan ook dit jaar weer door een groep enthousiastelingen van harte aan werd deelgenomen. Vier teams van volwassenen, met de afschrikwekkende namen: Nojoom, Roodborst, Vogelwijk en Terriërs bestreden elkaar op het Volleybal veld.

Het was al snel duidelijk dat de teams dit jaar erg aan elkaar gewaagd waren! De meeste uitslagen waren dan ook erg in evenwicht. In de finale versloeg het team van de Terriërs (genoemd naar de jonge puppies van Kees) de titelverdediger Nojoom, maar dat ging niet zonder slag of stoot. Het team van de Terriërs bestond voor de helft uit (oud)bestuursleden van de speeltuin, maar had als troef ook Vera in het team, verreweg de jongste speler bij de volwassenen.

Ondertussen speelden de kinderen hun eigen competitie onder begeleiding van Fred Hengeveld. Ook daar werd fanatiek maar vooral ook sportief en gezellig gespeeld.

Nieuw dit jaar was de prijsuitreiking vanaf 16.30 uur in de speeltuin, onder het genot van een drankje en hapje. Het was mooi weer en erg gezellig. De winnaars bij de volwassenen en kinderen deelden ruimhartig hun gewonnen grote slagroomtaarten met de overige spelers, en Rinus had nog gezorgd voor lekkere nootjes en drankjes. Een mooie afsluiting van een sportieve en gezellige middag!

Ben Schippers

Nojoom	Roodborst	25-13
Vogelwijk	Terriërs	16-25
Nojoom	Terriërs	21-25
Vogelwijk	Roodborst	19-25
Nojoom	Vogelwijk	25-9
Roodborst	Terriërs	18-25

Finale:

Terriërs	Nojoom	2-0
Vogelwijk	Roodborst	2-1

- 1 Terriërs
- 2 Nojoom
- 3 Vogelwijk
- 4 Roodborst

En hiernaast de winnaars `De Terriers` van dit wijk/toernooi.

Wist U dat...

- er een vervangende wijkagent is aangesteld voor onze Vogelwijk: hoofdagent Jacco Bontes en met wie het wijkcomité onlangs op constructieve wijze overleg heeft gehad;
- de Mytyschool ook een oordeel gaat geven over eventuele, sluisverkeer-remmende oplossingen bij de T-kruising Wassenaarse- en Blauwe Vogelweg;
- de gemeente verkeerstellingen zal houden, om de ontwikkelingen in onze wijk te blijven volgen;
- onze wijk een 30-kilometer-per-uur wijk is, maar veel chauffeurs dat niet (willen) weten;
- Vogelwijken in Nederland veel vóórkomen en variëren van chic tot nooddriftig, maar dat onze behoort tot de allergroenste;
- uitbreiding met gebouwtjes, van zowel het Rijnlands Revalidatie Centrum als van De Zijl Bedrijven-Kwekerij, het Nachtegaallaan-fietspad aan beide zijden minder landelijk hebben gemaakt;
- er over de bouwplannen van Rivierduinen een info-avond was, waaruit bleek dat de monumentencommissie van de Gemeente Oegstgeest aandacht heeft voor onze wensen om de bosrand als uitzicht vanaf de Nachtegaallaan te behouden (of dat ook “gehoor geven aan” betekent, wachten we maar af);
- je De Praatvogel moet hebben gelezen om over de wijk te kunnen meepraten, maar voor gezellig klessen op de stoep dat absoluut niet nodig is;
- er twee afvalbakken zijn geplaatst bij het speelveld in het Bos van Bosman, maar dat sommigen de bedoeling ervan niet begrijpen en nog steeds afval in struik of op pad gooien;
- er dit jaar geen uilskuikens in het bos te zien zijn (behoudens misschien die met te weinig begrip voor de afvalbakken);
- er twee ijsvogels in het bos zijn en dat we hopen dat ze hier broeden;
- ooievaars herhaaldelijk het paalnest op de Bremmerwei zijn gaan keuren, maar toch de Leidse Hout als verblijf kozen (weten ze dan niet dat dit hier de Vogelwijk is ?!);
- er dit jaar weer veel karpers waren in de slootjes langs de Nachtegaallaan en Leidse Straatweg (terwijl dit toch geen Vissenwijk is !);
- Wetenswaardigheden: bladluis te bestrijden is door de bladeren met koude koffie te begieten, te laten intrekken en daarna met water af te spoelen;
- rozen langer mooi blijven, wanneer de – schuin afgesneden – stelen even in kokend water staan;
- “vliegen de vleermuizen ’s avonds rond – dan komt er mooi weer in de vroege stond”.

Zo, dat weet U dus weer. Een prettige zomer toegewenst door
Noortje Noorderzon

RESTAURANT PARTYCENTRUM AFHAALCORNER CATERING

De Lekkerste Roti van Leiden

WWW.BLAUWGROND.INFO

*Kom het zelf eens proberen. Zet de vooroordelen aan de kant.
Lees de recensies op WWW.IENS.NL of op 1 van de andere sites
Tot ziens!
Roy en Sharda*

Wassenaarseweg 1 2333 AM Leiden 071-5172853